

ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Ἐκτασις 3450 τετραγ. χιλίόμετρα. Κάτοικοι 248.000.

Ὁ Νομὸς Μεσσηνίας καταλαμβάνει τὸ Ν. Α. τμήμα τῆς Πελοποννήσου καὶ ὁρίζεται πρὸς Α. ὑπὸ τῶν νομῶν Ἀρκαδίας καὶ Λακωνίας, πρὸς Ν. βρέχεται ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, πρὸς Α. ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης, καὶ πρὸς Β. ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ νομοῦ Ἠλείας.

Ὁ Νομὸς οὗτος κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους κατοικεῖτο ὑπὸ τῶν Αελέγων καὶ κατόπιν καταλήφθη ὑπὸ τῶν Δωριέων κατὰ τὴν κἀθοδὸν τῶν εἰς ὀλόκληρον τὴν Πελοπόννησον, οἵτινες εἶχον πρωτεύουσαν κατ' ἀρχὴν τὴν πόλιν Στενὸκλαρον καὶ βραδύτερον τὴν Μεσσήνην, ἣτις τότε εἶχεν ἰδρυθῆ παρὰ τὸ φρούριον τῆς Ἰθώμης. Λόγω τοῦ ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς Μεσσηνίας ἢ Μεσσηνίας ἦτο εὐφορον οἱ κάτοικοι τῆς Ἀσφιδεὶς ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ ἔχασαν τὴν πολεμικότητά των, συνέλεια τῆς ὁποίας ἦτο ἡ καυκάκησις τῶν βραδύτερον ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν Δωριέων, οἵτινες ὡς εἶδομεν ἐπεδίδοτο καὶ ἠσκούντο ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν πολεμικὴν, καταστήσαντες τοῦτους εἰλωτας. Ἐμμεῖναν ὑπόδουλοι μέχρι τῷ 369 π.Χ. ἀπηλευθέρωθέντες ὑπὸ τοῦ Θηβαίου στρατηγοῦ Ἐπαμεινώνδα κατὰ τὸν πόλεμον Σπαρτιατῶν καὶ Θηβαίων.

Μείναντες ἐπὶ τινα χρόνον ἐλεύθεροι ἀπειράγησαν κατὰ τὸν β'. π. Χ. αἰῶνα εἰς τοὺς Ῥωμαίους καὶ μετ' αὐτοὺς ἐπλήχθησαν εἰς τὴν Βυζαντινὴν Ἀυτοκρατορίαν, ἀκολούθως ἐπὶ τῆς εἰσβολῆς τῶν Φράγκων ἢ Μεσσηνία ἀπετέλεσε φέουδον αὐτῶν μετὰ τῶν φρουρῶν Μεδιόνης καὶ Κορώνης ἅτινα ἐκράτησαν οἱ Ἑνετοὶ χρησιμοποιήσαντες ἀδιὰ ὡς ναυτικὰς βάσεις μετὰ τὴν ἐκδίωξιν τῶν Φράγκων καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἀυτοκρατορίας, ἐπλήχθησαν εἰς τὸ δεσποτᾶτον τοῦ Μορέως, ἀκολούθως μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ βυζαντιακοῦ κράτους ἢ Μεσσηνία, ὅπως καὶ ὀλόκληρος ἢ Πελοπόννησος ἐπεδουλώθη εἰς τοὺς Τούρκους ἐξ ὧν ἀπηλευθερώθη τελειωτικῶς, μετὰ μακροαῖωνα δουλείαν, τὴν 8)20 Ὀκτωβρίου 1829, διὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ Τούρκοαγιντιακοῦ στόλου ἐν Ναυαρίνῳ ὑπὸ τοῦ λοιούτου τῶν τριῶν προστατῶδων δυνάμεων, Ῥωσσίας, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Ἐδαφος καὶ κλίμα : Τὸ ἔδαφος τοῦ νομοῦ εἶναι κατὰ μῆγα μέρος πεδινόν, μόνον πρὸς Α. ἔχει τὸ σπουδαιότερον ὄρος Ταύγετον πρὸς Β. τὸ Λύκαιον καὶ τὰ Νάμια ὄρη καὶ Ν. Α. τὰ ὄρη Ἀγκόδημον καὶ Αἰγάκειον ἅτινα ἀπολήγουσι εἰς τὸ Ἀκρωτήριο Ἀκρίτας. Πεδιᾶδας ἔχει σπουδαιότερας εἰς τὸ Δυτικόν τμήμα τοῦ Νομοῦ. Ποταμοὺς ἔχει τὸν Ἀλφειὸν τὸν μεγαλύτερον τῆς Πελοποννήσου ὅστις σχηματίζει τὰ σύνορα μετὰ τοῦ νομοῦ Ἠλείας, τὸν Νέδωνα, τὸν Πάμισον καὶ τὴ Νέδα ὡς καὶ τινὰς μικροὺς παραποτάμους καὶ ρέμας. Λίμνη σχηματίζεται μία πλησίον τοῦ κόλπου τῆς Κυλαρισσίας. Εἰς τὸν νομὸν ἐπιγόνται καὶ αἱ νησίδες Οἰνούσαι παρὰ τὸ ἀκρωτήριο Ἀκρίτας, ἢ Σφρακτωρία ἔμπροσθεν τοῦ ὄρου τῆς Πύλου καὶ ἡ Πρώτη.

ΓΑΡΕΚΑ

ΔΗΜΗΤΡΗΤΣΕΣ
ΕΜΠΟΡΟΒΡΑΠΤΗΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ 87

*Σας αγοράζει με όνομα
τερο γαρύστο και με
τάς καλύτερας τιμές*

Τὸ κλίμα τοῦ νομοῦ κατὰ τὸ θέρος εἶναι ὀλίγον τι θερμὸν καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα ἥλιον. Τὸ ἔδαφος τοῦ νομοῦ εἶναι εὐφορὸν καὶ παράγει τὰ ἑξῆς προϊόντα εἰς ἰκανὰς ποσότητας ἴητοι : Σιτηρά, Ὕσπρια, Λαχανικά, Σταρίδα, Οἶνον Ἐλαιον, Ἐλαῖα ἐσπεριδοειδῆ, καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα.

Συγκοινωνία. Ὁ Νομὸς συγκοινωνεῖ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Π. Α. Π. καὶ δι' ἀμαξιτῶν ὁδῶν ἴητοι:

Καλαμῶν—Λαδᾶ.

Καλαμῶν—Μελιγαλᾶ—Μεγαλοπόλεως.

Κυπαρισσίας — Φιλιατρῶν — Γαργαλιάνων—Πύλου με πλῆθος διακλαδώσεων πρὸς ὅλα σχεδὸν τὰ χωρία τῆς δυτικῆς παραλίας τοῦ νομοῦ.

Ζελεχόβης — Ἀνδρισαίνης—Μεγαλοπόλεως.

Ἀγουλινίτσης—Πύργου (Ἡλείας).

Ἀγουλινίτσης—Κρεσταίνης—Γκρένα.

Ἀγουλινίτσης — Ζαχάρας — Κακόβατου με πολυπληθεῖς διακλαδώσεις ἐξυπηρετόντα τὸ Β. Δ. τμήμα τοῦ Νομοῦ.

Ὁ Νομὸς διαφεύεται διοικητικῶς ὡς ἑξῆς: Ἐπαρχία Καλαμῶν, Μεσσήνης, Ὀλυμπίας, Πυλίας, καὶ Τρυφυλίας.

Κατάστημα γυναικείων πέλων

Κας ΒΟΥΛΑΣ Β. ΚΟΣΣΥΒΑ

Κ α λ ᾶ μ α ι